

[Carl P. Jensen.]

Ændringsforslag nr. 2 til § 4 imødekommer et ønske fra Danske Bankers Fællesrepræsentation om, at det finansieringsinstitut, bankerne påtænker at oprette, skal kunne medtage kontor- og forretningsejendomme. Ændringsforslag nr. 3 til samme paragraf drejer sig om statens adgang til repræsentation i ledelsen af sådanne institutter. Adgangen foreslås begrænset alene til de finansieringsinstitutter, for hvilke staten tegner garantikapital. Den ændring, der vedrører disse institutioners ledelse, er påkrævet af hensyn til den gældende lov om banker og sparekasser. I konsekvens af denne repræsentationsbestemmelse er ændringsforslag nr. 8 til § 9 udformet på en sådan måde, at tegning af garantikapital kan gøres betinges af, at staten bliver repræsenteret i ledelsen af de institutter, der opnår en sådan garanti.

Som det vil erindres, blev der ved lovforslagets første behandling fremført visse betænkeligheder vedrørende det tomrum, der måtte forventes at opstå mellem den traditionelle lånegrænse og den i lovforslaget fastsatte undergrænse på 75 pct. Ved ændringsforslag nr. 10 til § 11 nedsættes denne grænse til 65 pct. med det formål at give låntagerne gunstigere vilkår for at opnå den højest mulige kurs for disse mellem lån. I forbindelse med denne ændring står de ændringer, der fremgår af ændringsforslagene nr. 13 og 14, hvorefter bl. a. statsgarantien for de maksimale lånebeløb forhøjes.

Ændringsforslag nr. 12 til § 13 udvider adgangen til statsgaranti for private lån til ombygning af ejendomme, der er beliggende i saneringsområder. Desuden vil en sådan garanti kunne ydes til forbedringsarbejder, som omfattes af forslagets § 34; jeg nævner installation eller forbedring af centralvarmeanlæg, varmeisolering, maskinvaskerianlæg o. s. v.

Ændringsforslag nr. 16 til § 15 indeholder en begrænsning af kommunernes garantiforpligtelser for boligbyggeri efter kapitel III, medens man præciserer, at kommunerne helt fritages for at indtræde som garant for statsgaranterede private lån som omtalt ved ændringsforslag nr. 12 til § 13, stk. 1.

Ved ændringsforslag nr. 17 til § 17 er der

givet mulighed for, at kommunerne vil kunne yde en selvstændig garanti for det byggeri, der omfattes af forslagets kap. V, d. v. s. byggeri af den art, der er angivet i lovforslagets § 28, stk. 2, og som omfatter byggeri for ungdommen og med særlige sociale og kulturelle formål.

Ændringsforslag nr. 20 til § 27 torhøjer lånegrænsen for eventuelle saneringsramte, der selv ønsker at opføre parcel- eller rækkehuse, når disse i øvrigt opfylder betingelserne for at kunne anses for mindrebemidlede efter reglerne i lovforslagets § 117.

I § 48 har man fastholdt de hidtil gældende maksimumsgrænser for håndværkerudgifter for en- eller tofamiliehuse, der opføres til brug for mindrebemidlede. Der har ofte været anket over, at denne afgrænsning var for skarp; f. eks. medtager man ifølge denne regel under hovedstadsområdet Hørsholm, medens kommuner nord for Hørsholm skal henføres til den gruppe, der består af bymæssigt bebyggede dele af landkommunerne, ja, i visse tilfælde til rene landkommuner, hvorved forskellen i de anførte håndværkerudgifter kan udgøre 6 000 kr. Ganske tilsvarende problemer kan opstå i andre kommuner ved de meget store købstæder. Det har medført, at der nu er stillet et ændringsforslag under nr. 22, som giver mulighed for at administrere denne skarpe grænse noget smidigere, og i visse tilfælde kan boligministeren med finansudvalgets tilslutning henføre en kommune til en anden kommunegruppe end den, hvorunder den hører hjemme ifølge lovforslagets bestemmelser.

Ændringsforslag nr. 23 til § 55 skulle give boligministeren hjemmel til at afvise en kommunegaranti, hvis der til denne er knyttet urimelige vilkår. Man har i bemærkningerne som eksempel nævnt vilkår, der må antages at være i strid med lejelovens formål. Der kan også være tale om et ubetinget krav om, at der kun må anvendes lokale håndværkere eller lokale leverandører. Det siger sig selv, at hvor de pågældende ville være helt alene inden for den pågældende branche i vedkommende kommune, ville dette kunne medføre en uheldig virkning, fordi det i realiteten ville kunne unddrage byggeriet enhver form for almindelig sund konkurrence, hvad der meget nemt kunne udnyttes i uheldig retning.